

[Hedtoft-Hansen.]

ling, som det foreliggende Forslag er Udtryk for.

Gennemføres det foreliggende Forslag, vil det tillige muliggøre en Specialisering af Politiets Opgaver. Jeg har ved at raadføre mig med sagkyndige faaet et levende Indtryk af, hvor fornøden og heldig en saadan Specialisering vil være. For at belyse, hvad jeg tænker paa med Specialiseringens Fordele, maa jeg maaske nævne et Eksempel. Sker der f. Eks. et Mord inden for en Politikreds, er det vel forstaaeligt, at den lokale Politimester søger at ordne Forbrydelsens Opklaring selv med de til hans Raadighed staaende Kræfter, men at det ikke altid er det heldigste, er der tilstrækkelig mange Beviser for i dansk Politihistorie fra de seneste Aar. Som en sagkyndig sagde mig: Opklaring af et Mord er nu om Stunder mange Gange en overmaade kompliceret Sag, der kræver en specialiseret og videnskabeligt uddannet Sagkundskab, som mangen lokal Politimyndighed slet ikke disponerer over og under de foreliggende Forhold ikke kan disponere over.

Der findes jo dog heldigvis Politikredse og altsaa ogsaa Politimestre, som ikke i en Menneskealder har været ude for en saa grov Forbrydelse inden for Politikredsen som et Mord. Men en Dag sker det maaske, og de lokale Politimyndigheder gaar i Gang med ud fra deres Forudsætninger at søge Forbrydelsen opklaret. Man savner maaske alt det, Specialisterne vilde betragte som de elementæreste Forudsætninger, og begaar derfor Fejlgreb, maaske skæbnesvangre Fejlgreb, som kan føre Mistanke mod uskyldige, Ødelæggelse af Menneskelykke og meget andet med sig. Efter Ugers Forløb — det er jo ikke noget ukendt — gaar Opklaringen maaske i Haardknude. Den oprindelige Teori angaaende Skyld viser sig ikke at holde Stik, og saa først kommer det Tidspunkt, hvor man rekvirerer Assistance fra Specialisterne. Man behøver ikke at være Kriminalist for at forstaa, at de tilkaldte Politimænd under saadanne Vilkaar har meget, meget vanskelige Arbejdsforhold, fordi de alt for sent, maaske paa et Tidspunkt, hvor Konstateringen og Undersøgelsen af en Række væsentlige Detailler er forpasset, bliver tilkaldt. Jeg fremhæver disse Ting, fordi de har Relation til det foreliggende Lovforslags § 114, Stk. 2 og 3, som begge er nye, og som bestemmer, at Rigspolitichefen i Tilfælde af, at en politimæssig Opgave kræver særlige Forholdsregler, kan træffe de Foranstaltninger, som er paa-

krævede, og herunder vel ogsaa ligefrem kan beordre, at en bestemt Sag overgives en dertil særlig egnet Mand eller Specialkommission. Det er en Fremgangsmaade, som maaske nok har været teoretisk mulig under den nuværende Politiorde, men som dog vistnok kun undtagelsesvis er praktiseret, og som derfor i Retssikkerhedens Navn bør hilses med Glæde.

Inden for alle andre af Samfundslivets Omraader er Specialiseringen trængt igennem og har vist sig fordelagtig, og hvorfor saa ikke ogsaa give den Mulighed inden for et for hele Samfundet saa vigtigt Omraade som Politiet. Paa de Omraader, jeg hidtil har nævnt, og i Retning af Avancementsmuligheder for det bedst egnede Personale, Muligheden for i kritiske Situationer at kunne placere Personale paa de afgørende Steder rummer det foreliggende Forslag saa mange Fordele, at det ud fra en saglig Betragtning bør kunne samle alle Partier, der er interesseret i en fredelig Udvikling i vort Land, men jeg vil gerne sætte en tyk Streg under Ordene „en saglig Betragtning“, for det kan jo ikke nægtes, at de Indvendinger, der i den hidtil førte offentlige Diskussion om det foreliggende Forslag er fremsat, ikke alle kan henregnes til den Kategori. Jeg tænker her paa de mange Overskrifter, jeg har set i Pressen om, at den nuværende højtærede Justitsminister vil fordyre Politiorde med 18 Mill. Kr., Overskrifter, der tilsigter fremkaldt det Indtryk hos Læserne, at det drejer sig om en ren Fordyrelse og ikke, som det faktiske Forhold dog er, om at overføre de Udgifter, som tidligere afholdtes af Kommunerne, til Staten, og jeg tænker paa den højst besynderlige Form for Argumentation, der er kommet til Orde f. Eks. i flere ledende Venstreblade. Jeg vil gerne nævne et Eksempel herpaa — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et meget kort Citat. Det hedder i en ledende Artikel i „Sorø Amtstidende“ den 12. Februar 1936:

„Der er en vis Forbindelse mellem Ordene „Statspoliti“ og „Politistat“. Jo mere Statspoliti i den Betydning af Ordet, som Justitsminister Steinckes Lovforslag giver det, desto mere af den Politistat, der aabenbart ogsaa er Hr. Steinckes Ideal. Gennem sin Socialreform har han skabt en helt ny Kategori af Forbrydere, Socialhjælpsbedragerne. Nu har han Brug for en Forøgelse af Politiet for at faa sin Sociallov respekteret, og derefter kan han og hans Kolleger fortsætte med nye Love, der kræver mere